

El present Acord i el seu Protocol d'aplicació entren en vigor el 12 de gener de 2005, trenta dies després de la data de l'última notificació del compliment dels procediments constitucionals necessaris, segons s'estableix a l'article 24.1 de l'Acord i 7.1 del Protocol.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 28 de desembre de 2004.—El secretari general tècnic, Francisco Fernández Fábreg

MINISTERI D'ECONOMIA I HISENDA

1153 REIAL DECRET 54/2005, de 21 de gener, pel qual es modifiquen el Reglament de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, aprovat pel Reial decret 925/1995, de 9 de juny, i altres normes de regulació del sistema bancari, financer i assegurador. («BOE» 19, de 22-1-2005, i «BOE» 22, de 26-1-2005.)

La reforma feta en la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, per la Llei 19/2003, de 4 de juliol, de règim jurídic dels moviments de capitals i de les transaccions econòmiques amb l'exterior i sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, ha suposat una notable actualització del nostre règim jurídic de prevenció del blanqueig de capitals tenint en compte les disposicions de la Directiva 2001/97/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de desembre, de 2001. No obstant això, determinades previsions de la Llei requereixen, per a la seva total efectivitat, l'adequat desplegament reglamentari.

En conseqüència, escau reformar el Reglament de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, aprovat pel Reial decret 925/1995, de 9 de juny, per adequar-lo a les novetats derivades de la Llei 19/2003, de 4 de juliol. Així mateix, s'introdueixen determinades modificacions aconsellades per l'experiència acumulada des de 1995, exigides pels canvis organitzatius i institucionals efectuats a l'Administració espanyola, o inspirades pels estàndards emanats d'organismes com el Grup d'Acció Financera Internacional, el Comitè de Supervisió Bancària de Basilea, l'Associació Internacional de Supervisors d'Assegurances (IAIS), l'Organització Internacional de Comissions de Valors (IOSCO) o les institucions financeres internacionals.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 21 de gener de 2005,

DISPOSO:

Article únic. *Modificacions del Reglament de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals.*

El Reglament de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, aprovat pel Reial decret 925/1995, de 9 de juny, es modifica en els termes següents:

U. L'apartat 1 de l'article 1 queda redactat de la manera següent:

«1. Aquest Reglament regula, en desplegament de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, les obligacions, les actuacions i els procediments adreçats a prevenir i impedir la utilització del sistema financer i d'altres sectors d'activitat econòmica per al blanqueig de capitals procedents de qualsevol tipus de participació delictiva a la comissió d'un delicte castigat amb una pena de presó superior a tres anys.»

Dos. L'article 2 queda redactat de la manera següent:

«Article 2. *Subjectes obligats.*

1. Queden subjectes a les obligacions que estableix aquest Reglament:

- a) Les entitats de crèdit.
- b) Les entitats asseguradores autoritzades per actuar en el ram de vida.
- c) Les societats i agències de valors.
- d) Les societats d'inversió. Se n'exceptuen les societats d'inversió la gestió, administració i representació de les quals estiguin encomanades a una societat gestora d'institucions d'inversió col·lectiva.
- e) Les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva i de fons de pensions.
- f) Les societats gestores de cartera.
- g) Les societats emissores de targetes de crèdit.
- h) Les persones físiques o jurídiques que exercixin activitat de canvi de moneda o gestió de transferències, sigui o no com a activitat principal, respecte a les operacions relacionades amb aquesta activitat.

S'entenen inclosos entre les anteriors els establiments financers de crèdit a què es refereix la disposició addicional primera de la Llei 3/1994, de 14 d'abril, per la qual s'adapta la legislació espanyola en matèria d'entitats de crèdit a la Segona Directiva de Coordinació Bancària i s'introdueixen altres modificacions relatives al sistema financer, així com les persones o entitats estrangeres que, a través de sucursals o mitjançant prestació de serveis sense establiment permanent, duguin a terme a Espanya activitats de la mateixa naturalesa que les de les entitats abans esmentades.

Els subjectes obligats també queden sotmesos a les obligacions que estableix aquest Reglament respecte de les operacions realitzades a través d'agents i altres persones físiques o jurídiques que actuïn com a mediadors o intermediaris d'aquells.

2. Les persones físiques o jurídiques que exercixin les activitats professionals o empresarials següents queden subjectes a les obligacions que estableix l'article 16:

- a) Els casinos de joc.
- b) Les activitats de promoció immobiliària, agència, comissió o intermediació en la compravenda d'immobles.
- c) Les persones físiques o jurídiques que actuïn en l'exercici de la seva professió com a auditors, comptables externs o assessors fiscals.
- d) Els notaris, advocats i procuradors també hi queden subjectes quan:

1r Participin en la concepció, realització o assessorament de transaccions per compte de clients relatives a la compravenda de béns immobles o entitats comercials; la gestió de fons, valors o altres

actius; l'obertura o la gestió de comptes bancaris, comptes d'estalvis o comptes de valors; l'organització de les aportacions necessàries per a la creació, el funcionament o la gestió d'empreses o la creació, el funcionament o la gestió de fidúcies («trusts»), societats o estructures anàlogues, o

2n Actuïn en nom i per compte de clients, en qualsevol transacció financera o immobiliària.

e) Les activitats relacionades amb el comerç de joies, pedres i metalls preciosos.

f) Les activitats relacionades amb el comerç d'objectes d'art i antiguitats.

g) Les activitats d'inversió filatèlica i numismàtica.

h) Les activitats de transport professional de fons o mitjans de pagament.

i) Les activitats de gir o transferència internacional fetes pels serveis postals.

j) La comercialització de loteries o altres jocs d'atzar respecte de les operacions de pagament de premis.

Quan les persones físiques esmentades en aquest apartat exerceixin la seva professió en qualitat d'empleats d'una persona jurídica o li prestin serveis permanents o esporàdics, les obligacions imposades han de recaure sobre l'esmentada persona jurídica respecte dels serveis prestats.

3. Estan subjectes a l'obligació de presentar declaració prèvia sobre l'origen, el destí i la tinença dels fons les persones físiques i jurídiques que, actuant pel seu compte o pel compte de tercer, facin els moviments de mitjans de pagament següents:

a) Sortida o entrada en el territori nacional de moneda metàl·lica, bitllets de banc i xecs bancaris al portador denominats en moneda nacional o en qualsevol altra moneda o qualsevol mitjà físic, inclosos els electrònics, concebut per ser utilitzat com a mitjà de pagament, per un import superior a 6.000 euros per persona i viatge.

b) Moviments pel territori nacional de mitjans de pagament consistents en moneda metàl·lica, bitllets de banc i xecs bancaris al portador denominats en moneda nacional o en qualsevol altra moneda o qualsevol mitjà físic, inclosos els electrònics, concebut per ser utilitzat com a mitjà de pagament, per un import superior a 80.500 euros.

A aquests efectes, s'entén per origen el títol o negoci jurídic que determini la tinença legítima dels fons, i per destí, la finalitat economicojurídica a què s'hagin d'aplicar els fons.

La referència a mitjans de pagament electrònics no comprèn les targetes nominatives de crèdit o dèbit.

Mitjançant una ordre del ministre d'Economia i Hisenda es regulen el lloc, la forma, els models i els terminis de declaració i es poden modificar les quanties que recullen els paràgrafs a) i b) d'aquest apartat.

L'obligació que estableix aquest apartat no és aplicable als subjectes obligats que acreditin degudament la seva condició.»

Tres. L'apartat 4 de l'article 3 queda redactat de la manera següent:

«4. Quan hi hagi indicis o certesa que els clients no actuen pel seu compte, els subjectes obligats han de recollir la informació necessària a fi de conèixer la identitat de les persones per compte de les quals actuen.

En el cas de persones jurídiques, els subjectes obligats han d'adoptar mesures raonables a l'efecte

de determinar la seva estructura accionarial o de control.»

Quatre. S'afegeix un nou apartat 5 a l'article 3, amb la redacció següent:

«5. En el moment d'establir relacions de negoci, els subjectes obligats han de demanar informació als seus clients a fi de conèixer la naturalesa de la seva activitat professional o empresarial. Així mateix, han d'adoptar mesures dirigides a comprovar raonablement la veracitat d'aquesta informació.

Aquestes mesures consisteixen en l'establiment i l'aplicació de procediments de verificació de les activitats declarades pels clients. Aquests procediments han de tenir en compte el diferent nivell de risc i es basen en l'obtenció dels clients de documents que tinguin relació amb l'activitat declarada o en l'obtenció d'informació sobre aquesta aliena al mateix client.

Així mateix, els subjectes obligats han d'aplicar mesures addicionals d'identificació i coneixement del client per controlar el risc de blanqueig de capitals en les àrees de negoci i activitats més sensibles, en particular, banca privada, banca de corresponssals, banca a distància, canvi de moneda, transferència de fons amb l'exterior o qualsevol altres que determini la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries. Mitjançant una ordre del ministre d'Economia i Hisenda es poden aprovar orientacions per a les diferents àrees de negoci i activitats.»

Cinc. S'afegeix un nou apartat 6 a l'article 3, amb la redacció següent:

«6. En el cas de transferències de fons dins del territori nacional, l'entitat d'origen de la transferència ha de tenir les dades d'identificació de l'ordenant i, si s'escau, de la persona per compte de la qual aquell actui, a disposició de l'entitat de destí, a la qual li han de ser facilitades de manera immediata si ho sol·licita.

Si es tracta de transferències internacionals, les entitats han d'incloure i, si s'escau, han de mantenir les dades d'identificació de l'ordenant en la transferència i en els missatges relacionats amb aquesta a través de la cadena de pagament.

Es considera ordenant el titular o els titulars del compte o, quan no hi hagi compte, la persona física o jurídica que ordeni la transferència.

Als efectes d'aquest apartat, són dades d'identificació de l'ordenant el nom i els cognoms de la persona física o la denominació de la persona jurídica; el número del document nacional d'identitat, targeta de residència, passaport, NIF o NIE; i el número del compte origen de la transferència.

El règim que estableix el paràgraf primer d'aquest apartat per a les transferències de fons dins del territori nacional es pot estendre a les transferències de fons en l'àmbit de la Unió Europea mitjançant una ordre del ministre d'Economia i Hisenda o norma de dret comunitari.»

Sis. S'afegeix un nou apartat 7 a l'article 3, amb la redacció següent:

«7. No obstant el que disposen els apartats 1, 2 i 3 d'aquest article, els subjectes obligats poden establir relacions de negoci o executar qualsevol operacions a través de mitjans telefònics, electrònics o telemàtics amb clients que físicament no estiguin presents per a la seva identificació, sempre que:

a) La identitat del client quedi acreditada de conformitat amb el que disposa la normativa aplicable sobre signatura electrònica, o

b) El primer ingrés procedeixi d'un compte a nom del mateix client obert a Espanya o en països o territoris diferents dels que assenyalen l'article 7.2.b), o

c) Es verifiquin els requisits que a aquest efecte estableixi el ministre d'Economia i Hisenda.

En tot cas, en el termini d'un mes des de l'establiment de la relació de negoci, els subjectes obligats han d'obtenir d'aquests clients una còpia dels documents expressats en els apartats 2 i 3 d'aquest article.

Quan els subjectes obligats apreciiïn discrepàncies entre les dades facilitades pel client i una altra informació accessible o en poder de l'entitat, és preceptiu procedir a la identificació de la manera que estableixen els apartats 1, 2 i 3 d'aquest article.

Els subjectes obligats han d'adoptar mesures addicionals de verificació de la identitat del client quan en el curs de la relació de negoci apreciiïn riscos superiors al risc mitjà.»

Set. L'article 4 queda redactat de la manera següent:

«Article 4. *Excepcions a l'obligació d'identificar.*

1. L'obligació d'identificació s'exceptua quan el client sigui una institució financera domiciliada en l'àmbit de la Unió Europea o en els estats tercers que, per establir requisits equivalents als de la legislació espanyola, determini la Comissió de prevenció del blanqueig de capitals i infraccions monetàries.

2. Així mateix, l'obligació d'identificació dels clients s'exceptua en els casos següents:

a) Quan es tracti d'operacions amb clients no habituals l'import de les quals no superi els 3.000 euros o el seu contravalor en divises, llevat de les transferències en les quals la identificació de l'ordenant ha de ser en tot cas preceptiva d'acord amb el que disposen els apartats 1, 2 i 3 de l'article 3.

Quan s'aprecii que els clients fraccionen l'operació en diverses per eludir el deure d'identificació, s'ha de sumar l'import de totes aquestes i s'ha de procedir a exigir la seva identificació.

Igualment, hi ha el deure d'identificació en les operacions que, després del seu examen pels subjectes obligats d'acord amb el que estableix l'article 5.1, presentin indicis o certesa que estan relacionades amb el blanqueig de capitals procedents de les activitats que assenyalen l'article 1, fins i tot quan el seu import sigui inferior al llindar abans esmentat.

b) Quan es tracti de plans de pensions o contractes d'assegurança de vida subscrits en virtut d'una relació de treball o de l'activitat professional de l'assegurat, sempre que aquests contractes no continguin clàusula de rescat ni puguin servir de garantia per a un préstec.

c) Quan es tracti de contractes d'assegurances de vida i complementaris realitzats per empreses degudament autoritzades, quan l'import de la prima o de les primes periòdiques que s'han de pagar durant un any no excedeixi els 1.000 euros o, si es tracta del pagament d'una prima única, quan l'import sigui inferior a 2.500 euros, i quan es tracti de plans de pensions individuals sempre que l'aportació o les aportacions a l'any no superin els 1.000 euros.

d) Quan s'hagi establert que l'import de les contraprestacions de les assegurances de vida, complementaris i plans de pensions hagi de ser carregat en un compte obert a nom del client en una

entitat de crèdit subjecta a l'obligació que enuncia l'article 3.

Les excepcions que estableix aquest article s'entenen sense perjudici de la identificació preceptiva del beneficiari, en els termes que estableix l'article 3, amb caràcter previ al lliurament de la prestació per l'assegurador o un altre subjecte obligat.»

Vuit. L'apartat 1 de l'article 5 queda redactat de la manera següent:

«1. Els subjectes obligats han d'examinar amb atenció acurada, seguint el procediment intern que estableixin, qualsevol operació, amb independència de la seva quantia, que, per la seva naturalesa, pugui estar aparentment vinculada al blanqueig de capitals procedents de les activitats que assenyalen l'article 1. En particular, els subjectes obligats han d'examinar amb atenció especial qualsevol operació complexa, inusual o que no tingui un propòsit econòmic o lícit aparent, i han de ressenyar per escrit els resultats de l'examen. Amb aquesta finalitat, el procediment intern de cada subjecte obligat ha de determinar expressament quines operacions s'han de considerar complexes, inusuals o sense propòsit econòmic o lícit.»

Nou. L'apartat 2 de l'article 5 queda redactat de la manera següent:

«2. En establir els procediments i les mesures de control intern a què es refereix l'article 11, els subjectes obligats han de concretar la manera en què s'ha de complir aquest deure d'examen especial que inclou l'elaboració i la difusió entre els seus directius i empleats d'una relació d'operacions susceptibles d'estar particularment vinculades amb el blanqueig de capitals, la periòdica revisió d'aquesta relació i la utilització d'aplicacions informàtiques apropiades per realitzar-ne l'anàlisi, tenint en compte el tipus d'operacions, sector de negoci, àmbit geogràfic i volum de la informació; en tot cas, s'ha d'observar el que disposen els articles 9 i 10 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

En la relació d'operacions susceptibles d'estar particularment vinculades amb el blanqueig de capitals, s'inclouen, en tot cas, entre d'altres, els supòsits següents:

a) Quan la naturalesa o el volum de les operacions actives o passives dels clients no es correspongui amb la seva activitat o antecedents operatius.

b) Quan un mateix compte, sense causa que ho justifiqui, hagi estat abonat mitjançant ingressos en efectiu per un nombre alt de persones o rebi múltiples ingressos en efectiu de la mateixa persona.

c) Els moviments amb origen o destí en comptes ubicats en territoris o països a què es refereix l'article 7.2.b).

d) Les transferències que rebin o en les quals intervinguin en les quals no es contingui la identitat de l'ordenant o el número del compte origen de la transferència.

e) Els tipus d'operacions complexes, inusuals o que no tinguin un propòsit econòmic o lícit aparent que estableixi la Comissió de prevenció del blanqueig de capitals i infraccions monetàries. Aquestes operacions han de ser objecte de publicació o comunicació als subjectes obligats, directament o per mitjà de les seves associacions professionals.»

Deu. L'apartat 1 de l'article 7 queda redactat de la manera següent:

«1. Els subjectes obligats han de col·laborar amb el Servei Executiu i amb aquesta finalitat han de comunicar immediatament qualsevol fet o operació respecte al qual hi hagi indici o certesa que està relacionat amb el blanqueig de capitals procedents de les activitats que assenyala l'article 1, així com qualsevol circumstància relacionada amb els esmentats fets o operacions que es produeixi amb posterioritat.

També s'han de comunicar les operacions que mostrin una falta de correspondència ostensible amb la naturalesa, el volum d'activitat o els antecedents operatius dels clients, sempre que en l'examen especial que preveu l'article 5 no s'aprecii una justificació econòmica, professional o de negoci per realitzar les operacions, en relació amb les activitats que assenyala l'article 1.»

Onze. L'apartat 2 de l'article 7 queda redactat de la manera següent:

«2. En tot cas, els subjectes obligats han de comunicar mensualment al Servei Executiu:

a) Les operacions que comportin moviment físic de moneda metàl·lica, bitllets de banc, xecs de viatge, xecs o altres documents al portador lliurats per entitats de crèdit, amb excepció de les quals siguin objecte d'abonament o càrrec en el compte d'un client, per un import superior a 30.000 euros o el seu contravalor en moneda estrangera. Els subjectes obligats als quals es refereix l'article 2.1.h) han de comunicar al Servei Executiu les operacions que comportin moviment físic de moneda metàl·lica, bitllets de banc, xecs de viatge, xecs o altres documents al portador per un import superior a 3.000 euros o el seu contravalor en moneda estrangera.

b) Les operacions amb o de persones físiques o jurídiques que siguin residents, o actuïn per compte d'aquestes, en territoris o països designats a aquests efectes mitjançant una ordre del ministre d'Economia i Hisenda, així com les operacions que impliquin transferències de fons als esmentats territoris o països o des d'aquests, sigui quina sigui la residència de les persones interventores, sempre que l'import de les operacions referides sigui superior a 30.000 euros o el seu contravalor en moneda estrangera.

c) Qualsevol altres operacions que, a proposta de la Comissió de prevenció del blanqueig de capitals i infraccions monetàries, recullin les disposicions d'aplicació d'aquest Reglament.

Quan els clients fraccionin una operació en diverses per eludir el que disposa aquest apartat, s'ha de sumar l'import de totes aquestes i els subjectes obligats han de procedir a la comunicació d'aquelles.

En els casos en què qualsevol de les operacions incloses en aquest apartat presenti indicis o certesa d'estar relacionada amb el blanqueig de capitals, cal atènyer-se al que disposa l'apartat anterior.

En tot cas, si no existeixen operacions susceptibles de comunicació, els subjectes obligats han de comunicar semestralment aquesta circumstància al Servei Executiu.

Per facilitar el tractament i l'explotació de la informació, la declaració de les operacions que s'assenyalen en aquest apartat s'ha d'efectuar en el suport i amb el format que determini el Servei Executiu, i s'han d'adoptar les mesures necessàries que garanteixin la seguretat de les dades de caràcter personal, de conformitat amb el que preveu l'article 9 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.»

Dotze. L'apartat 3 de l'article 7 queda redactat de la manera següent:

«3. Excepcionalment, l'obligació de comunicació a què es refereix l'apartat anterior no és aplicable quan, pel fet de tractar-se d'operacions relatives a clients habituals i respecte dels quals els subjectes obligats coneguin suficientment la licitud de les seves activitats, no concorrin les circumstàncies que preveu l'apartat 1 anterior. En aquests casos, l'òrgan de control intern ha d'aprovar prèviament la relació de clients objecte d'excepció, i ha d'indicar per escrit els motius que la justifiquin.

Així mateix, la Comissió de prevenció del blanqueig de capitals i infraccions monetàries pot acordar, d'ofici o a instància d'un o diversos subjectes obligats, la no-inclusió de determinats clients o grups de clients dins de les comunicacions que assenyala l'apartat 2, en les condicions que estableixi la Comissió en cada cas.»

Tretze. L'apartat 4 de l'article 7 queda redactat de la manera següent:

«4. Les comunicacions a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article s'efectua a través dels òrgans de control intern i pels procediments que s'estableixin d'acord amb l'article 13, i han de contenir, en tot cas, la informació següent:

a) La relació i identificació de les persones físiques o jurídiques que participen en l'operació i el concepte de la seva participació en aquesta.

b) L'activitat coneguda de les persones físiques o jurídiques que participen en les operacions i la correspondència entre l'activitat i les operacions realitzades.

c) La relació de les operacions i dates a què es refereixen amb indicació de la seva naturalesa, moneda en què es realitzen, quantia, lloc o llocs d'execució, finalitat i instruments de pagament o cobrament utilitzats.

d) Les gestions realitzades pels subjectes obligats comunicants per investigar les operacions comunicades.

e) L'exposició de les circumstàncies de qualsevol índole de les quals es pugui inferir l'indici o la certesa de vinculació al blanqueig de capitals o que posin de manifest la falta de justificació econòmica, professional o de negoci per a la realització de les activitats.

f) Qualsevol altres dades rellevants per a la prevenció del blanqueig de capitals que el Servei Executiu determini en l'exercici de les seves competències.

Les comunicacions a què es refereix aquest apartat es poden cursar en forma electrònica. Amb aquesta finalitat, el Servei Executiu pot establir procediments tècnics de comunicació que garanteixin la celeritat en la transmissió de la informació i la seva confidencialitat.»

Catorze. S'afegeix un nou apartat 4 a l'article 8 amb la redacció següent:

«4. Els requeriments d'informació a què es refereixen els apartats precedents es poden cursar en forma electrònica. Amb aquesta finalitat, es poden establir entre el Servei Executiu i els subjectes obligats compresos a l'article 2.1 procediments tècnics de comunicació que garanteixin la celeritat en la transmissió de la informació i la seva confidencialitat. A aquest efecte, els òrgans de control intern dels subjectes obligats han de verificar diàriament l'existència o la inexistència de requeriments, i han

de remetre en forma electrònica la informació requerida en el termini indicat pel Servei Executiu.»

Quinze. L'apartat 1 de l'article 11 queda redactat de la manera següent:

«1. Els subjectes obligats que siguin o bé persones jurídiques, o bé establiments o empresaris individuals el nombre d'empleats dels quals sigui superior a 25, han d'establir procediments i òrgans adequats de control intern i de comunicació per conèixer, prevenir i impedir la realització d'operacions relacionades amb el blanqueig de capitals. Els procediments i òrgans esmentats es poden estructurar en grups i han de preveure, si s'escau, les comunicacions necessàries amb aquesta finalitat amb entitats filials, fins i tot estrangeres, o entitats del mateix grup.

S'entén que els referits procediments i òrgans són adequats quan la seva articulació respon als principis de rapidesa, seguretat, eficàcia i coordinació tant en la transmissió interna com en l'anàlisi i comunicació al Servei Executiu de la informació rellevant als efectes de la normativa sobre prevenció de blanqueig de capitals. Mitjançant una ordre del ministre d'Economia i Hisenda es poden aprovar orientacions per a les diferents categories de subjectes obligats.

Els subjectes obligats han d'establir una política expressa d'admissió de clients. Aquesta política inclou una descripció dels tipus de clients que podrien presentar un risc superior al risc mitjà en funció dels factors que determini el subjecte obligat d'acord amb els estàndards internacionals aplicables en cada cas. La política d'admissió de clients ha de ser gradual, i s'han d'adoptar precaucions reforçades respecte dels clients que presentin un risc superior al risc mitjà.»

Setze. L'apartat 6 de l'article 11 queda redactat de la manera següent:

«6. Els subjectes obligats han de remetre al Servei Executiu informació completa sobre l'estructura i el funcionament de l'òrgan de control i comunicació i dels procediments a què es refereixen els apartats anteriors per a la seva supervisió. El Servei Executiu ha de supervisar la idoneïtat dels òrgans i procediments esmentats, i pot proposar les mesures correctores oportunes, així com adreçar instruccions als subjectes obligats encaminades a la millora i adequació dels procediments i òrgans.

Qualsevol modificació de l'estructura i funcionament d'aquest òrgan o dels procediments indicats, igualment, és objecte de supervisió pel Servei Executiu d'acord amb el que indica aquest apartat.

L'òrgan de control intern i de comunicació ha d'actuar, en tot cas, amb separació orgànica i funcional del departament o unitat d'auditoria interna de l'entitat.»

Disset. S'afegeix un nou apartat 7 a l'article 11, amb la redacció següent:

«7. Els procediments i òrgans de control intern i de comunicació a què es refereix l'apartat 1 són objecte d'examen anual per un expert extern. Els resultats de l'examen s'han de consignar en un informe escrit de caràcter reservat que ha de descriure detalladament les mesures de control intern existents, valorar-ne l'eficàcia operativa i proposar, si s'escau, rectificacions o millores eventuals. Aquest informe, que inclou com a annex una descripció detallada de la trajectòria professional de l'expert que el redacta, en tot cas ha d'estar a dispo-

sició del Servei Executiu durant els sis anys següents a la seva realització.

Els subjectes obligats als quals es refereix l'article 2.2 poden optar per realitzar l'examen extern que regula el paràgraf anterior cada tres anys, sempre que anualment avaluin internament per escrit l'efectivitat operativa dels seus procediments i òrgans de control intern i de comunicació. Tots dos informes, extern i intern, en tot cas han d'estar a disposició del Servei Executiu durant els sis anys següents a la seva realització.

Els subjectes obligats han d'encomanar la pràctica de l'examen extern a persones que compleixin les condicions acadèmiques i d'experiència professional que les facin idònies per a l'exercici de la funció. Els subjectes obligats no poden encomanar la pràctica de l'examen extern a les persones físiques que els hagin prestat o prestin qualsevol altra classe de serveis retribuïts durant els tres anys anteriors o posteriors a l'emissió del informe.»

Divuit. S'afegeix un nou apartat 8 a l'article 11, amb la redacció següent:

«8. En els expedients de creació d'entitats financeres, l'autoritat competent per concedir l'autorització ha de demanar amb caràcter preceptiu l'informe del Servei Executiu sobre l'adequació o la inadequació dels procediments i òrgans de control intern i de comunicació previstos en el programa d'activitats, a fi de prevenir i impedir la realització d'operacions relacionades amb el blanqueig de capitals.»

Dinou. L'apartat 2 de l'article 12 queda redactat de la manera següent:

«2. Al capdavant de cadascun dels esmentats òrgans hi ha d'haver un representant del subjecte obligat davant el Servei Executiu, que és l'encarregat de transmetre-li la informació a què es refereixen els articles 7 i 8 i de rebre les sol·licituds i requeriments d'aquell.

El representant del subjecte obligat és la persona que compareix en tota classe de procediments administratius o judicials en relació amb les dades recollides en les comunicacions al Servei Executiu o qualsevol altra informació complementària que pugui referir-se a aquelles quan es consideri imprescindible obtenir l'aclariment, el complement o la confirmació del mateix subjecte obligat i no només del Servei Executiu o d'altres instàncies.»

Vint. L'article 16 queda redactat de la manera següent:

«Article 16. Àmbit i contingut.

1. Les persones que facin les activitats a què es refereix l'article 2.2 estan subjectes a les obligacions següents:

a) Han d'exigir els documents esmentats en els apartats 2 i 3 de l'article 3, acreditatius de la identificació dels clients que efectuïn operacions per imports superiors a 8.000 euros o el seu contravalor en moneda estrangera. Aquest lliandar no és aplicable als subjectes obligats a què es refereixen els paràgrafs c) i d) de l'article 2.2, que han d'exigir, en tot cas, la identificació dels seus clients. En relació amb els notaris, aquesta obligació d'identificació s'entén sense perjudici d'altres requisits addicionals que estableix la legislació notarial.

Si s'aprecia que els clients fraccionen l'operació en diverses per eludir el deure d'identificació, s'ha de sumar l'import de totes aquestes i s'ha d'exigir-ne la identificació.

En el cas dels casinos de joc, l'obligació d'identificació a què es refereix aquest apartat s'aplica a les operacions següents:

1a Al lliurament als clients de xecs com a conseqüència d'operacions de bescanvi de fitxes.

2a A les transferències de fons realitzades pels casinos a petició dels clients.

3a A l'expedició pels casinos de certificacions acreditatives de guanys obtinguts pels jugadors.

4a A la compra o venda de fitxes de joc pel mateix valor o per un valor superior a 1.000 euros, excepte quan es procedeixi a registrar i identificar els clients, amb independència del nombre de fitxes que comprin, en el moment en què accedeixin al casino.

b) Han d'examinar amb especial atenció qualsevol operació, amb independència de la seva quantia, que pugui estar particularment vinculada al blanqueig de capitals procedents de les activitats assenyalades a l'article 1, i han de comunicar directament al Servei Executiu les activitats respecte de les quals, després de l'esmentat examen, hi hagi indicis o certesa que estan relacionades amb el blanqueig.

Sense perjudici de l'anterior, els casinos de joc han de comunicar en tot cas al Servei Executiu les operacions que presentin indicis o certesa d'estar vinculades al blanqueig de capitals i es concretin en alguna de les modalitats que preveu el paràgraf a) anterior.

Les comunicacions a què es refereix aquest apartat han de complir els requisits que estableix l'article 7.4.

Mitjançant una ordre del ministre d'Economia i Hisenda es pot acordar que determinades categories de persones que facin les activitats a què es refereix l'article 2.2 comuniquin obligatòriament les operacions que comprèn l'article 7.2.

c) Han de conservar durant sis anys els documents acreditatius de les operacions que superin els 30.000 euros o el seu contravalor en moneda estrangera, així com les còpies dels documents identificatius de les persones a què es refereix el paràgraf a) anterior. Aquest lliurament no és aplicable als subjectes obligats a què es refereixen els paràgrafs c) i d) de l'article 2.2, que han de conservar, en tot cas, durant sis anys els esmentats documents.

El termini indicat s'ha de comptar a partir de l'execució de l'operació corresponent.

En relació amb els notaris, aquesta obligació de conservació s'entén sense perjudici del que estableix la legislació notarial.

d) En tota la resta, els és aplicable la regulació dels articles 8 a 15, tots dos inclusivament.

2. No estan subjectes a les obligacions que estableix l'article 3.4 de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, els auditors, comptables externs, assessors fiscals, notaris, advocats i procuradors respecte a la informació que rebin d'un dels seus clients o obtinguin sobre ell en determinar la posició jurídica a favor del seu client, o desenvolupar la seva missió de defensar o representar a l'esmentat client en procediments administratius o judicials o en relació amb ells, inclòs l'assessorament sobre la incoació o la forma d'evitar un procés, independentment de si han rebut o obtingut l'esmentada informació abans, durant o després d'aquests procediments.

Els advocats i procuradors han de guardar el deure de secret professional de conformitat amb la legislació vigent.»

Vint-i-u. S'afegeix un nou apartat 4 a l'article 17, amb la redacció següent:

«4. El procediment sancionador aplicable a l'incompliment de les obligacions que preveu l'article 3.9 de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, és el previst, amb caràcter general, per a l'exercici de la potestat sancionadora per les administracions públiques.

L'omissió de la declaració, quan aquesta sigui preceptiva, o la falta de veracitat de les dades declarades, sempre que pugui estimar-se com a especialment rellevant, determina la intervenció per les forces i els cossos de seguretat de l'Estat o pel Departament de Duanes i Impostos Especials de tots els mitjans de pagament trobats, llevat del mínim de supervivència que es pugui determinar mitjançant una ordre del ministre d'Economia i Hisenda. L'acta d'intervenció, de la qual s'ha de donar trasllat immediat al Servei Executiu, per a la seva investigació, i a la Secretaria de la Comissió, per a la instrucció del corresponent expedient, ha de reflectir clarament si els mitjans de pagament van ser trobats en un lloc o situació que mostrés una clara intenció d'ocultar-los. Els mitjans de pagament intervinguts s'han de remetre en tot cas al Banc d'Espanya o posar-se a disposició en la mateixa moneda o divisa intervinguda en els comptes oberts, en l'esmentada entitat, a nom de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries.

La competència per a la instrucció dels procediments sancionadors correspon a la Secretaria de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries. Durant la instrucció del procediment sancionador es pot acordar la constitució de garantia suficient per fer front a les responsabilitats que siguin procedents, i, si s'escau, s'ha de retornar la resta de la quantitat inicialment intervinguda.

La competència per resoldre el procediment sancionador correspon al president del Comitè Permanent de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, les resolucions de la qual posen fi a la via administrativa. Per a la resolució del procediment és preceptiu l'informe del Servei Executiu, en el qual s'estableix si resulta acreditat l'origen dels fons.

El termini per dictar la resolució i notificar-la és de sis mesos. Excepcionalment, es pot prorrogar fins a 12 mesos mitjançant un acord motivat de la Secretaria, quan concorrin circumstàncies que obliguin a fer-ho i s'hagin exhaurit tots els mitjans a disposició possibles.»

Vint-i-dos. S'afegeix un nou apartat 3 a l'article 18, amb la redacció següent:

«3. La sanció d'amonestació pública, una vegada sigui ferma en via administrativa, ha de ser executada en la forma que estableixi la resolució. En tot cas, s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Vint-i-tres. L'apartat 1 de l'article 20 queda redactat de la manera següent:

«1. La Comissió, que depèn de la Secretaria d'Estat d'Economia, està presidida pel titular d'aquesta última i en formen part:

a) El fiscal en cap de la Fiscalia Especial per a la Prevenció i Repressió del Tràfic Il·legal de Drogues.

b) El fiscal en cap de la Fiscalia Especial per a la Repressió dels Delictes Econòmics relacionats amb la Corrupció.

c) El director general de la Policia.

- d) El director general de la Guàrdia Civil.
- e) El director general del Tresor i Política Financera.
- f) El director del Departament de Duanes i Impostos Especials de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.
- g) El director del Departament d'Inspecció Financera i Tributària de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.
- h) El director general d'Assegurances i Fons de Pensions.
- i) Un director general de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.
- j) Un director general del Banc d'Espanya.
- k) El director general de Comerç i Inversions.
- l) El director executiu d'Intel·ligència del Centre Nacional d'Intel·ligència.
- m) El director de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades.
- n) El director de Gabinet del Secretari d'Estat de Seguretat.
- ñ) El director del Servei Executiu de la Comissió.
- o) El subdirector general d'Inspecció i Control de Moviments de Capitals de la Direcció General del Tresor i Política Financera, que exerceix les funcions de secretari de la Comissió.
- p) Un representant de cadascuna de les comunitats autònomes que disposin de policia pròpia per a la protecció de persones i béns i per al manteniment de la seguretat ciutadana. Aquestes comunitats autònomes han de comunicar al president el càrrec sobre el qual es dicti en cadascuna d'aquestes la representació a la Comissió.

Els membres de la Comissió han d'assistir personalment a les seves reunions. Només hi pot assistir la delegació d'assistència per motius excepcionals, amb la comunicació prèvia a la Secretaria dins dels 10 dies següents a la notificació de la convocatòria.»

Vint-i-quatre. L'article 21 queda redactat de la manera següent:

«Article 21. *Comitè Permanent.*

La Comissió pot actuar en Ple i mitjançant un Comitè Permanent, les funcions de la qual són, a més de les que estableixi la Comissió, la proposta al Ple de l'adopció dels pertinents acords per al compliment de les competències de la Comissió. La seva composició és la següent:

- a) El president, que és el director general del Tresor i Política Financera.
- b) El director general de la Policia.
- c) El director general de la Guàrdia Civil.
- d) El director del Departament de Duanes i Impostos Especials de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.
- e) El director del Departament d'Inspecció Financera i Tributària de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.
- f) El director general del Banc d'Espanya membre de la Comissió.
- g) El director executiu d'Intel·ligència del Centre Nacional d'Intel·ligència.
- h) Un representant de la Secretaria d'Estat de Seguretat.
- i) Un representant del Ministeri Fiscal.
- j) El director del Servei Executiu de la Comissió.
- k) El subdirector general d'Inspecció i Control de Moviments de Capitals de la Direcció General del

Tresor i Política Financera, que actua com a secretari del Comitè Permanent.

l) Un representant de les comunitats autònomes que tinguin policia pròpia per a la protecció de persones i béns i per al manteniment de la seguretat ciutadana. Aquestes comunitats autònomes anualment han de comunicar al president quina d'aquestes participa en les reunions del Comitè Permanent. En defecte de designació, han d'assistir a les reunions del Comitè Permanent per ordre alfabètic i rotació anual. No obstant això, les comunitats autònomes esmentades es poden substituir entre si en l'assistència a les reunions del Comitè Permanent amb la deliberació prèvia entre aquelles i ho han de comunicar al president del Comitè amb 24 hores d'antelació com a mínim.»

Vint-i-cinc. L'article 23 queda redactat de la manera següent:

«Article 23. *Secretaria de la Comissió.*

La Subdirecció General d'Inspecció i Control de Moviments de Capitals de la Direcció General del Tresor i Política Financera ha d'exercir, a més de les competències que li corresponen en matèria de règim jurídic dels moviments de capitals i de les transaccions econòmiques amb l'exterior, les funcions de Secretaria de la Comissió a què es refereix l'article 15.1 de la Llei 19/1993, de 28 de desembre. Li correspon concretament:

a) L'elaboració dels projectes de normes en matèria de prevenció del blanqueig de capitals, que han de ser elevats en tot cas per a informe de la Comissió o per a la seva aprovació, quan escaigui.

b) Amb la deliberació prèvia del Comitè Permanent, la incoació dels procediments sancionadors per la comissió de les infraccions que preveu la Llei 19/1993, de 28 de desembre, i la designació d'instructors en aquests procediments, els quals han de formular la corresponent proposta de resolució que ha de ser elevada a la Comissió perquè aquesta procedeixi segons el que disposa l'article 12.1 de l'esmentada Llei, en relació amb l'òrgan competent per a la imposició de sancions.»

Vint-i-sis. L'apartat 2 de l'article 24 queda redactat de la manera següent:

«2. El Servei Executiu ha de dur a terme les actuacions tendents a la prevenció i impediment de la utilització del sistema financer o d'empreses o professionals d'una altra naturalesa per al blanqueig de capitals, així com les funcions d'investigació i prevenció de les infraccions administratives del règim jurídic dels moviments de capitals i de les transaccions econòmiques amb l'exterior, per a la qual cosa ha d'exercir les competències a què es refereixen l'article 15.2 de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, i la Llei 19/2003, de 4 de juliol.»

Vint-i-set. L'apartat 3 de l'article 24 queda redactat de la manera següent:

«3. A proposta de la Comissió, el Ministeri d'Economia i Hisenda i el Banc d'Espanya poden determinar el personal al seu servei que ha d'exercir les seves funcions per al Servei Executiu i assignarlo amb els llocs de treball i nivells administratius que es requereixin. Aquest personal ha de dur a terme les seves funcions mantenint el seu lloc de treball en el departament o organisme de procedència.

Aquest personal depèn orgànicament del departament o organisme de procedència i funcionalment del Servei Executiu, i es regeix per la normativa que

regula el règim de personal del departament o organisme de procedència.

Així mateix, la Comissió pot sol·licitar de qualsevol dels organismes que hi tinguin representació la col·laboració amb el Servei Executiu dels experts que es considerin necessaris per a l'exercici de les competències d'aquest.

El personal que presti serveis en el Servei Executiu, sigui quina sigui la seva procedència, manté incompatibilitat absoluta per a l'exercici d'altres activitats professionals públiques o privades.»

Vint-i-vuit. L'article 25 queda redactat de la manera següent:

«Article 25. *Unitats policials adscrites al Servei Executiu.*

1. Al Servei Executiu hi queden adscrites les unitats policials següents:

a) L'actual Brigada d'Investigació de Delictes Monetaris, que pertany a la Direcció General de la Policia.

b) La Unitat d'Investigació de la Guàrdia Civil.

2. Sense perjudici de les funcions i facultats que els corresponen com a Policia Judicial, són funcions específiques de les dues unitats abans esmentades, per a la qual cosa gaudeixen de les facultats que preveuen les lleis, la col·laboració, com a unitats policials adscrites al Servei Executiu, en l'exercici per aquest de les funcions que li corresponen d'acord amb l'article 15.2 de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, bé per denúncia, per mandat judicial o per decisió de la Comissió o del Servei Executiu.

3. El Ministeri de l'Interior, a proposta de la Comissió, pot destinar a les unitats policials adscrites al Servei Executiu els funcionaris del Cos Nacional de la Policia o de la Guàrdia Civil que es considerin necessaris per a l'execució de les funcions que li són encomanades.

Així mateix, els òrgans competents de les comunitats autònomes a què es refereix el article 20, a proposta de la Comissió, poden destinar al Servei Executiu els funcionaris dels seus cossos policials que es considerin necessaris per a l'execució de les funcions que li són encomanades.»

Vint-i-nou. L'apartat 2 de l'article 26 queda redactat de la manera següent:

«2. S'exceptuen de l'obligació establerta a l'apartat anterior els casos següents:

a) La difusió, publicació o comunicació de les dades quan l'implicat ho consenti expressament.

b) La publicació de dades agregades a fins estadístics, o les comunicacions en forma sumària o agregada, de manera que les entitats individuals no puguin ser identificades ni tan sols indirectament.

c) L'aportació d'informació a requeriment de les comissions parlamentàries d'investigació i de les autoritats judicials o administratives que, en virtut del que estableixen normes amb rang de llei, estiguin facultades a aquests efectes.

L'intercanvi d'informació entre el Servei Executiu i l'Administració tributària que estableix la Llei general tributària s'ha de fer en la forma que es determini mitjançant un conveni subscrit entre el Servei Executiu i l'Agència Estatal d'Administració Tributària.»

Trenta. L'apartat 1 de l'article 27 queda redactat de la manera següent:

«1. Les autoritats que descobreixin fets que puguin constituir indicatiu o prova de blanqueig de capitals procedents de les activitats que assenyala

l'article 1 n'han d'informar per escrit al Servei Executiu. Així mateix, han de facilitar el Servei Executiu la informació que aquest requereixi en l'exercici de les seves competències.

Els òrgans judicials, d'ofici o a instància del Ministeri Fiscal, n'han de remetre testimoni al Servei Executiu quan en el curs del procés apareixin indicis d'incompliment de la normativa de prevenció del blanqueig de capitals.»

Trenta-u. L'apartat 3 de l'article 27 queda redactat de la manera següent:

«3. Es considera els registradors de la propietat i mercantils funcionaris especialment obligats a aquest deure de col·laboració, els quals han d'informar per escrit el Servei Executiu dels actes i contractes de què tinguin coneixement en l'exercici de les seves funcions, als efectes del que disposa l'apartat 1 anterior.»

Trenta-dos. L'article 28 queda redactat de la manera següent:

«Article 28. *Col·laboració de determinats òrgans de supervisió.*

D'acord amb el que indica l'article 16.2 de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, quan el Servei Executiu exerceixi les seves funcions en relació amb entitats financeres sotmeses a legislació especial, el Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions o un altre òrgan de supervisió, així com l'òrgan autonòmic corresponent, segons els casos, han de facilitar tota la informació i col·laboració necessàries per portar-les a terme.

En tot cas, el Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, la Direcció General dels Registres i del Notariat, l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes, els col·legis professionals i els òrgans estatals o autonòmics competents, segons correspongui, han d'informar enraonadament el Servei Executiu quan en l'exercici de la seva tasca inspectora o supervisora apareixin possibles infraccions de les obligacions que estableix la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals.»

Disposició transitòria única. *Vigència provisional de la llista de paradisos fiscals.*

Fins que el ministre d'Economia i Hisenda estableixi l'enumeració de països o territoris a què es refereixen els articles 5 i 7 del Reglament de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, aprovat pel Reial decret 925/1995, de 9 de juny, s'ha de continuar aplicant, als efectes que preveuen aquests preceptes, la relació que estableix el Reial decret 1080/1991, de 5 de juliol, completada mitjançant una ordre del ministre d'Economia, de 24 d'octubre de 2002, o normes que les substitueixin.

Disposició final primera. *Modificació del Reial decret 1245/1995, de 14 de juliol, sobre creació de bancs, activitat transfronterera i altres qüestions relatives al règim jurídic de les entitats de crèdit.*

El Reial decret 1245/1995, de 14 de juliol, sobre creació de bancs, activitat transfronterera i altres qüestions relatives al règim jurídic de les entitats de crèdit, es modifica en els termes següents:

U. L'apartat 1 de l'article 1 queda redactat de la manera següent:

«1. Correspon al ministre d'Economia i Hisenda, amb l'informe previ del Banc d'Espanya i del Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries en els aspectes de la seva competència, autoritzar la creació de bancs.»

Dos. S'afegeix un nou paràgraf i) a l'apartat 1 de l'article 2, amb la redacció següent:

«i) Disposar de procediments i òrgans adequats de control intern i de comunicació per prevenir i impedir la realització d'operacions relacionades amb el blanqueig de capitals en les condicions que estableixen els articles 11 i 12 del Reglament de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, aprovat pel Reial decret 925/1995, de 9 de juny.»

Tres. El paràgraf b) de l'article 3 queda redactat de la manera següent:

«b) Programa d'activitats, en el qual de manera específica hi ha de constar el gènere d'operacions que es pretenen realitzar, l'organització administrativa i comptable, els procediments de control intern, així com els procediments i òrgans de control intern i de comunicació que s'estableixin per prevenir i impedir la realització d'operacions relacionades amb el blanqueig de capitals.»

Disposició final segona. *Modificació del Decret 1838/1975, de 3 de juliol, sobre creació de caixes d'estalvis i distribució dels beneficis líquids d'aquestes entitats.*

El Decret 1838/1975, de 3 de juliol, sobre creació de caixes d'estalvis i distribució dels beneficis líquids d'aquestes entitats, es modifica en els termes següents:

U. L'article 1 queda redactat de la manera següent:

«Article 1.

El ministre d'Economia i Hisenda, amb l'informe previ del Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries en els aspectes de la seva competència, i a proposta del Banc d'Espanya, pot autoritzar la creació de noves caixes d'estalvis espanyoles i de filials i sucursals de caixes d'estalvis estrangeres que compleixin les condicions que estableixen els articles següents.»

Dos. El paràgraf b) de l'apartat 1 de l'article 2 queda redactat de la manera següent:

«b) Programa d'activitats, en el qual s'han d'indicar, especialment, el gènere d'operacions que es proposin realitzar i l'estructura de l'organització de la caixa, que ha de comptar amb persones amb l'honorabilitat necessària i l'experiència adequada per desenvolupar les seves funcions, així com els procediments i òrgans adequats de control intern i de comunicació que s'estableixin per prevenir i impedir la realització d'operacions relacionades amb el blanqueig de capitals.»

Tres. S'afegeix un nou paràgraf tercer a l'article 4, amb la redacció següent:

«Així mateix, han de comptar amb procediments i òrgans adequats de control intern i de comunicació per prevenir i impedir la realització d'operacions relacionades amb el blanqueig de capitals, en les condicions que estableixen els articles 11 i 12 del

Reglament de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, aprovat pel Reial decret 925/1995, de 9 de juny.»

Disposició final tercera. *Modificació del Reglament de la Llei 13/1989, de 26 de maig, de cooperatives de crèdit, aprovat pel Reial decret 84/1993, de 22 de gener.*

El Reglament de la Llei 13/1989, de 26 de maig, de cooperatives de crèdit, aprovat pel Reial decret 84/1993, de 22 de gener, es modifica en els termes següents:

U. L'apartat 1 de l'article 1 queda redactat de la manera següent:

«1. Correspon al ministre d'Economia i Hisenda, sempre amb l'informe previ del Banc d'Espanya i del Servei Executiu de la Comissió de prevenció del blanqueig de capitals i infraccions monetàries en els aspectes de la seva competència, resoldre sobre l'autorització de les cooperatives de crèdit, i posar fi a la via administrativa. L'autorització pot ser denegada per incompliment dels requisits que estableixen els articles 2, 3 i 4 o per les causes que esmenta l'article 5.»

Dos. S'afegeix un nou paràgraf h) a l'apartat 1 de l'article 2, amb la redacció següent:

«h) Disposar de procediments i òrgans adequats de control intern i de comunicació per prevenir i impedir la realització d'operacions relacionades amb el blanqueig de capitals, en les condicions que estableixen els articles 11 i 12 del Reglament de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, aprovat pel Reial decret 925/1995, de 9 de juny.»

Tres. El paràgraf b) de l'apartat 1 de l'article 4 queda redactat de la manera següent:

«b) Programa d'activitats, en el qual de manera específica hi ha de constar el gènere d'operacions que es pretenen realitzar, l'estructura de l'organització de l'entitat i la vinculació d'aquelles operacions a les necessitats financeres dels socis, així com els procediments i òrgans de control intern i de comunicació que s'estableixin per prevenir i impedir la realització d'operacions relacionades amb el blanqueig de capitals.»

Disposició final quarta. *Modificació del Reial decret 2660/1998, de 14 de desembre, sobre el canvi de moneda estrangera en establiments oberts al públic diferents de les entitats de crèdit.*

El Reial decret 2660/1998, de 14 de desembre, sobre el canvi de moneda estrangera en establiments oberts al públic diferents de les entitats de crèdit, es modifica en els termes següents:

U. L'apartat 1 de l'article 3 queda redactat de la manera següent:

«1. Correspon al Banc d'Espanya, amb l'informe previ del Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries en els aspectes de la seva competència, autoritzar l'exercici de l'activitat de canvi de moneda en els establiments de canvi que preveu aquest Reial decret. Aquesta autorització s'atorga amb submissió al procediment que estableix el títol VI de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. En l'autorització s'especifiquen

les activitats que poden realitzar els esmentats establiments de canvi de moneda.

El Banc d'Espanya ha de denegar, mitjançant una resolució motivada, l'autorització d'un establiment de canvi de moneda quan no es compleixin els requisits que estableixen els articles 4 i 5 d'aquest Reial decret. Contra la denegació de la sol·licitud es pot interposar recurs d'alçada davant el ministre d'Economia i Hisenda.»

Dos. S'afegeix un nou paràgraf e) a l'apartat 2 de l'article 4, amb la redacció següent:

«e) Comptar amb procediments i òrgans adequats de control intern i de comunicació per prevenir i impedir la realització d'operacions relacionades amb el blanqueig de capitals, en les condicions que estableixen els articles 11 i 12 del Reglament de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, aprovat pel Reial decret 925/1995, de 9 de juny.»

Tres. El paràgraf c) de l'apartat 3 de l'article 5 queda redactat de la manera següent:

«c) Programa específic d'activitats, en el qual expressament hi ha de constar el gènere d'operacions que es pretenen realitzar, les dades més rellevants sobre els mitjans personals i tècnics de què disposi la societat, l'estructura de la seva organització, així com els procediments i òrgans de control intern i de comunicació que s'hagin d'establir per prevenir i impedir el blanqueig de capitals.»

Disposició final cinquena. *Modificació del Reial decret 692/1996, de 26 d'abril, de règim jurídic dels establiments financers de crèdit.*

El Reial decret 692/1996, de 26 d'abril, de règim jurídic dels establiments financers de crèdit, es modifica en els termes següents:

U. L'apartat 1 de l'article 3 queda redactat de la manera següent:

«1. Correspon al ministre d'Economia i Hisenda, amb l'informe previ del Banc d'Espanya i del Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries en els aspectes de la seva competència, autoritzar la creació dels establiments financers de crèdit. En l'autorització s'especificuen les activitats que pot fer l'establiment financer de crèdit, d'acord amb el programa presentat per aquell.»

Dos. S'introdueix un nou paràgraf h) a l'apartat 1 de l'article 5, amb la redacció següent:

«h) Disposar de procediments i òrgans adequats de control intern i de comunicació per prevenir i impedir la realització d'operacions relacionades amb el blanqueig de capitals, en les condicions que estableixen els articles 11 i 12 del Reglament de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, aprovat pel Reial decret 925/1995, de 9 de juny.»

Tres. El paràgraf b) de l'apartat 1 de l'article 6 queda redactat de la manera següent:

«b) Programa d'activitats, en el qual de manera específica hi ha de constar el gènere d'operacions que es pretenen realitzar, l'organització administrativa i comptable, els procediments de control intern i de comunicació que s'estableixin per prevenir i impedir el blanqueig de capitals.»

Disposició final sisena. *Modificació del Reial decret 867/2001, de 20 de juliol, sobre règim jurídic de les empreses de serveis d'inversió.*

S'afegeix un nou paràgraf a l'apartat 1.f) de l'article 14 del Reial decret 867/2001, de 20 de juliol, sobre règim jurídic de les empreses de serveis d'inversió, amb la redacció següent:

«En tot cas, l'entitat ha de disposar de procediments i òrgans adequats de control intern i de comunicació per prevenir i impedir la realització d'operacions relacionades amb el blanqueig de capitals, en les condicions que estableixen els articles 11 i 12 del Reglament de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, aprovat pel Reial decret 925/1995, de 9 de juny.»

Disposició final setena. *Modificació del Reglament de la Llei 46/1984, de 26 de desembre, reguladora de les institucions d'inversió col·lectiva, aprovat pel Reial decret 1393/1990, de 2 de novembre.*

S'introdueix un nou paràgraf d) a l'apartat 2 de l'article 9 del Reglament de la Llei 46/1984, de 26 de desembre, reguladora de les institucions d'inversió col·lectiva, aprovat pel Reial decret 1393/1990, de 2 de novembre, amb la redacció següent:

«d) Disposar de procediments i òrgans adequats de control intern i de comunicació per prevenir i impedir la realització d'operacions relacionades amb el blanqueig de capitals, en les condicions que estableixen els articles 11 i 12 del Reglament de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, aprovat pel Reial decret 925/1995, de 9 de juny.»

Disposició final vuitena. *Modificació del Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret 2486/1998, de 20 de novembre.*

S'afegeix un nou paràgraf 9è a l'apartat 1 de l'article 24 del Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret 2486/1998, de 20 de novembre, amb la redacció següent:

«9è Els procediments i òrgans adequats de control intern i de comunicació per prevenir i impedir la realització d'operacions relacionades amb el blanqueig de capitals, en les condicions que estableixen els articles 11 i 12 del Reglament de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, aprovat pel Reial decret 925/1995, de 9 de juny. En el cas d'actuar a través de mediadors en assegurances privades, s'estableixen procediments i criteris específics per garantir el compliment de les obligacions exigides en el Reglament esmentat.»

Disposició final novena. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret entra en vigor al cap de tres mesos de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, els paràgrafs h), i) i j) de l'apartat 2 de l'article 2, l'apartat 6 de l'article 3 i els paràgrafs c), d) i e) de l'apartat 2 de l'article 5 del Reglament de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, aprovat pel Reial decret 925/1995, de 9 de juny, entren en vigor als 12 mesos de la publicació d'aquest Reial decret. Respecte a les operacions compreses per primera vegada en l'àmbit de l'article 7.2 del

Reglament, els subjectes obligats les han d'incloure a partir de la primera comunicació mensual que hagi de tenir lloc una vegada que hagin transcorregut 12 mesos naturals complets des de la publicació d'aquest Reial decret.

Madrid, 21 de gener de 2005.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident segon del Govern
i ministre d'Economia i Hisenda,
PEDRO SOLBES MIRA

(Aquest reial decret s'inclou tenint en compte la correcció d'errades publicada al «BOE» núm. 22, de 26-1-2005.)

MINISTERI D'AGRICULTURA, PESCA I ALIMENTACIÓ

1154 *REIAL DECRET 58/2005, de 21 de gener, pel qual s'adopten mesures de protecció contra la introducció i difusió al territori nacional i de la Comunitat Europea d'organismes nocius per als vegetals o productes vegetals, així com per a l'exportació i trànsit cap a països tercers.* («BOE» 19, de 22-1-2005.)

El Reial decret 2071/1993, de 26 de novembre, relatiu a les mesures de protecció contra la introducció i difusió al territori nacional i de la Comunitat Econòmica Europea d'organismes nocius per als vegetals o productes vegetals, així com per a l'exportació i trànsit cap a països tercers, va incorporar a la legislació espanyola la Directiva 77/93/CEE del Consell, de 21 de desembre de 1976, relativa a les mesures de protecció contra la introducció a la Comunitat d'organismes nocius per als vegetals o productes vegetals i contra la seva propagació a l'interior de la Comunitat, i les modificacions posteriors fins a finals de l'any 1993.

En aquesta legislació s'estableixen les disposicions del règim fitosanitari comunitari i s'hi especifiquen les condicions, els procediments i els tràmits de caràcter fitosanitari que s'han de complir per a la introducció de vegetals i productes vegetals a la Comunitat o el seu desplaçament a l'interior de la Comunitat.

D'altra banda, les modificacions posteriors de la dita Directiva es van incorporar en l'ordenament jurídic espanyol mitjançant dos reials decrets i diferents ordres del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, i l'última modificació és la feta per l'Ordre APA/1735/2004, de 7 de juny, per la qual es modifiquen determinats annexos del Reial decret 2071/1993, de 26 de novembre.

Amb la Directiva 2000/29/CE del Consell, de 8 de maig de 2000, relativa a les mesures de protecció contra la introducció a la Comunitat d'organismes nocius per als vegetals o productes vegetals i contra la seva propagació a l'interior de la Comunitat, es va derogar la Directiva 77/93/CEE, que va ser reemplaçada per un text consolidat que no va ser necessari incorporar a la legislació espanyola atès que no aportava noves disposicions.

La Directiva 2002/89/CE del Consell, de 28 de novembre de 2002, per la qual es modifica la Directiva 2000/29/CE del Consell, de 8 de maig de 2000, relativa a les mesures de protecció contra la introducció a la Comunitat d'organismes nocius per als vegetals o productes vegetals i contra la seva propagació a l'interior de la Comunitat,

estableix nombroses noves disposicions, especialment respecte al règim d'inspecció i control de les importacions de vegetals, productes vegetals i altres objectes, així com diverses derogacions i actualitzacions de l'articulat, per la qual cosa s'ha considerat necessari elaborar un nou reial decret que, per les consideracions anteriors i per tal d'aconseguir més claredat, i, per això, més seguretat jurídica, incorpori parcialment les disposicions vigents fins a la data de la Directiva 2000/29/CE, excepte les incloses en el Reial decret 1190/1998, de 12 de juny, pel qual es regulen els programes nacionals d'eradicació o control d'organismes nocius dels vegetals encara no establerts al territori nacional, i les referents a les taxes, que regula la Llei 43/2002, de 20 de novembre, de sanitat vegetal, en la redacció que en fa la Llei 4/2004, de 29 de desembre, de modificació de taxes i de beneficis fiscals i d'esdeveniments d'interès públic excepcional. En conseqüència, és procedent derogar el Reial decret 2071/1993, de 26 de novembre.

D'altra banda, d'acord amb la Directiva 2000/29/CE, per procediment comunitari es poden definir zones protegides exposades a riscos fitosanitaris específics i concedir-los una protecció especial en condicions compatibles amb la realització del mercat interior.

Aquestes zones les ha definit la Directiva 2001/32/CE de la Comissió, de 8 de maig de 2001, per la qual es reconeixen determinades zones protegides a la Comunitat exposades a riscos fitosanitaris específics i es deroga la Directiva 92/76/CEE.

La Directiva esmentada i les seves modificacions posteriors es van incorporar en l'ordenament jurídic intern mitjançant el dit Reial decret 2071/1993, de 26 de novembre. No obstant això, la inclusió en el Reial decret esmentat del que s'ha disposat respecte de les zones protegides en els annexos de la Directiva 2000/29/CE i de la Directiva 2001/32/CE presenta dificultats per l'absència de concordança en els epígrafs de les zones protegides en els annexos esmentats. Això complica el seguiment de la Directiva 2001/32/CE en la norma espanyola que la transposa, que segueix l'esquema de la Directiva 2000/29/CE, per a la qual cosa s'ha de recórrer a una taula d'equivalència.

Entre aquestes modificacions posteriors hi ha les establertes en les actes del Tractat d'Adhesió de 2003 dels nous estats membres, que afecten la Directiva 2001/32/CE, algunes de les quals han estat actualitzades mitjançant la Decisió 2004/32/CE de la Comissió, de 28 d'abril de 2004, que modifica la Directiva 2001/32/CE, per la qual es reconeixen zones protegides a la Comunitat exposades a riscos fitosanitaris específics, a causa del desfasament respecte a la situació de determinades zones protegides entre l'1 de novembre de 2002, data límit de les negociacions d'adhesió, i l'1 de maig de 2004, data d'entrada en vigor del Tractat esmentat, provocat per les modificacions que hi ha hagut en la Directiva esmentada entre les dues dates.

En conseqüència, amb vista a la claredat, s'ha considerat necessari incorporar en la normativa espanyola la Directiva 2001/32/CE i les seves modificacions posteriors, en una disposició addicional i un annex específic d'aquest Reial decret.

A més, s'incorpora en la normativa espanyola mitjançant aquest Reial decret la Directiva 2004/105/CE de la Comissió, de 15 d'octubre de 2004, per la qual es fixen els models oficials de certificats fitosanitaris o certificats fitosanitaris de reexportació que han d'acompanyar els vegetals, productes vegetals i altres objectes procedents de tercers països i enumerats en la Directiva 2000/29/CE del Consell.

L'objecte d'aquest Reial decret és establir les mesures de protecció contra la introducció al territori nacional d'organismes nocius per als vegetals o productes vegetals originaris de la Comunitat o de països tercers, així com de la seva propagació a través de la circulació de